

Vanhin Claudio R. M. Costa
seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Kuuliaisuus profeettoja kohtaan

Kuinka suuri siunaus onkaan, että meillä on profeettoja tänä aikana!

Olen käännyttänyt kirkossa. Olen hyvin kiitollinen siitä, että Jumala vastasi rukoukseeni ja antoi minulle tiedon ja vahvan todistuksen siitä, että Joseph Smith on Jumalan profeetta.

Ennen päätöstäni mennä kasteelle Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa tutkin otteita Joseph Smithin historiasta. Kun olin lukenut tarkkaan jokaisen kappaleen, rukoilin. Jos haluatte itse tehdä niin, siihen saattaa kulua 14 tuntia.

Kun olin lukenut, pohtinut ja rukoillut, Herra antoi minulle varmuuden siitä, että Joseph Smith oli Hänen profeettansa. Todistan teille, että Joseph Smith on profeetta, ja koska olen saanut tämän vastauksen Herralta, tiedän että kaikki hänen seuraajiansakin ovat profeettoja. Kuinka suuri siunaus onkaan, että meillä on profeettoja tänä aikana!

Miksi on tärkeää, että on eläviä profeettoja ohjaamassa Jeesuksen Kristuksen tosi kirkkoa ja sen jäseniä?

Pyhien kirjoitusten oppaasta voimme lukea määritelmän sanalle *profeetta*: ”Jumalan kutsuma henkilö, joka puhuu Jumalan puolesta. Jumalan sanansaattajana profeetta saa käskyjä,

profetioita ja ilmoituksia Jumalalta.” (Hakusana ”profeetta”, s. 147; ks. myös scriptures.lds.org.)

Näinä vaikeina maailman aikoina on suurenmoinen siunaus saada Herran sana, käskyjä ja opastusta. Profeetta voi ihmiskunnan hyödyksi saada innoitusta nähdä tulevaisuuden.

Meille kerrotaan, että ”ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeettoille” (Aam. 3:7). Opimme tästä pyhien kirjoitusten kohdasta, että Herra ilmoittaa profeettoilleen ehdottomasti kaiken, mitä Hän pitää tarpeellisena kertoa meille. Hän ilmoittaa meille tahtonsa ja opettaa meitä profeettojensa välityksellä.

Herra on luvannut meille, että jos uskomme pyhiin profeettoihin, saisimme iankaikkisen elämän (ks. OL 20:26). Kuudennessa uskonkappaleessa julistamme uskovamme profeettoihin. Uskomisen tarkoittaa, että uskomme profeettoja ja luotamme heihin ja noudatamme sitä, mitä he kehottavat meitä tekemään.

Vuonna 1980 – palvellessaan kahdentoista apostolin koorumin presidenttinä – presidentti Ezra Taft Benson esitti Brigham Youngin yliopiston

hartaustilaisuudessa Marriott Centerissä voimallisen sanoman kuuliaisuudesta profeettoille. Hänen suurenmoinen puheensa, nimeltään ”Profeetan seuraaminen – 14 perusasiaa”, kosketti sydäntäni. Minusta tuntui hyvältä, että ottaessani vastaan kasteen Herran tosi kirkossa olin päättänyt seurata profeettoja koko loppuelämäni ajan.

Haluaisin jakaa kanssanne joitakin presidentti Bensonin opettamia periaatteita:

”Ensimmäiseksi: *Profeetta on ainoa ihminen, joka puhuu Herran nimessä kaikessa*” (”Profeetan seuraaminen – 14 perusasiaa”, *Valkeus*, kesäkuu 1981, s. 1).

Meidän aikanamme Jumalan profeetta on käskennyt meitä pitämään käskyt, rakastamaan lähimmäisiämme, palvelemaan, huolehtimaan nousuvasta sukupolvesta, pelastamaan epäaktiivisia tai vähemmän aktiivisia – tekemään monia asioita, joita sanomme profeetallisesti tärkeiksi asioiksi. Meidän täytyy ymmärtää, että nuo tärkeät asiat ovat Jumalalle tärkeitä, ja profeetta toimii Hänen äänensä välittäessään ne koko kirkolle ja maailmalle.

Meitä neuvotaan, että meidän ”tulee ottaa varteen kaikki hänen sanansa ja käskynsä” (OL 21:4). Opimme myös seuraavaa:

”Sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.

Sillä kun te näin teette, helvetin portit eivät teitä voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat teidän edestänne ja saattaa taivaat järkkymään teidän parhaaksenne ja nimensä kunniaksi.” (OL 21:5–6.)

Toinen perusperiaate: *”Elävä profeetta on meille välttämättömämpi kuin pyhät kirjat*” (ks. ”Profeetan seuraaminen – 14 perusasiaa”, s. 2).

Elävä profeetta saa erityisiä ilmoituksia meitä varten. Muistan monia kertoja, jolloin olen ollut paikalla kuulemassa, kun joku Herran palvelijoista puhuu jotakin kaupunkia tai maata koskevasta erityisestä asiasta. Muistan ainakin kolme profeettaa, näkijää ja ilmoituksensaajaa, jotka ovat puhuneet omasta maastani Brasiliasta. Yksi näistä palvelijoista sanoi, että Brasiliasta tulisi suuri talousmahti maailmassa ja se vapautuisi inflaatiosta. Siihen aikaan kuukausittainen inflaatiovauhtimme oli kaksinumeroinen. Monien ihmisten oli vaikeaa uskoa profeetan sanoja, mutta minä uskoin. Nyt monena vuonna peräkkäin Brasiliassa on ollut noin 5 prosentin vuosittainen inflaatio. Brasilia on noussut kahdeksannelle sijalle maailmantaloudessa, ja valtiolla menee hienosti!

Kolmas peruseriaate: *"Elävä profeetta on meille tärkeämpi kuin kuollut profeetta"* ("Profeetan seuraaminen – 14 peruseriaata", s. 2).

Opimme tästä suurenmoisen läksyn pyhistä kirjoituksista. Nooan aikoina ihmisten oli helpompi uskoa kuolleisiin profeettoihin, mutta heidän oli vaikeaa uskoa Nooan. Tiedämme, että epäuskonsa vuoksi he eivät jääneet

henkiin vedenpaisumuksessa (ks. 1. Moos. 6–7).

Neljäs peruseriaate: *"Profeetta ei koskaan johda kirkkoa harhaan"* ("Profeetan seuraaminen – 14 peruseriaata", s. 3).

Jälleen opimme eläviltä profeetoilta. Presidentti Wilford Woodruff on sanonut: "Herra ei koskaan salli minun eikä kenenkään muun miehen, joka on tämän kirkon presidentinä, johtaa teitä harhaan. Se ei ole suunnitelmassa. Se ei ole Jumalalla mielessä. Jos minä yrittäisin sitä, Herra poistaisi minut paikaltani, ja niin hän poistaa kenen tahansa muun miehen, joka yrittää johtaa ihmislapsia harhaan Jumalan ilmoituksista ja heidän velvollisuuksistaan." (Virallinen julistus 1 – Otteita presidentti Wilford Woodruffin kolmesta manifestia koskevasta puheesta.)

Viides peruseriaate: *"Profeetalta ei vaadita mitään erityistä maallista koulutusta eikä valtuutusta, jotta hän voisi puhua mistä tahansa asiasta tai toimia missä tahansa asiassa milloin tahansa"* (ks. "Profeetan seuraaminen – 14 peruseriaata", s. 3).

Herra kutsui nuoren miehen, Joseph Smithin, palauttamaan

kirkkonsa. Luuletteko, että nuori Joseph Smith oli teologian tai luonnontieteiden tohtori? Tiedämme, että hän oli vaatimaton ja kouluja käymätön nuorukainen. Mutta Herra valitsi hänet, ja hän sai Herralta kaiken, mikä oli tarpeen palautuksen profeetan tehtävän kunniaa pitämiseen ja kunnialla suorittamiseen.

Presidentti Benson jatkoi:

"Kuudenneksi: *Profeetan ei tarvitse sanoa 'näin sanoo Herra' antaessaan meille pyhän kirjoituksen.* – –

Seitsemänneksi: *Profeetta kertoo meille, mitä meidän on tarpeen tietää – ei aina sitä, mitä haluamme tietää.*" (Ks. "Profeetan seuraaminen – 14 peruseriaata", s. 3, 4.)

Ja sitten presidentti Benson lainasi kohdasta 1. Nefi 16:1, 3:

"Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut puhumasta veljileni, katso, he sanoivat minulle: Sinä olet julistanut meille kovia asioita, enemmän kuin me kykenemme kestämään. – –

Ja nyt, veljeni, jos te olisitte vanhurskaita ja olisitte halukkaita kuulemaan totuutta ja ottamaan sen varteen voidaksenne vaeltaa oikeamielisesti Jumalan edessä, niin te ette nurisisi totuuden tähden ja sanoisi: Sinä puhut kovia asioita meitä vastaan."

Kahdeksas peruseriaate: *"Profeetta ei rajoita ihmisviisautta.* – –

Tuntuuko järkevältä parantaa spitaalinen käskemällä hänen peseytymään seitsemän kertaa määrättyssä joessa? Kuitenkin profeetta Elisa käski erään spitaalisen tehdä juuri näin, ja tämä parani (ks. 2. Kun. 5)." (Ks. "Profeetan seuraaminen – 14 peruseriaata", s. 5.)

Presidentti Benson jatkoi antamalla muita periaatteita kuuliaisuudesta profeettoja kohtaan. Luen kuusi viimeistä ja kehotan teitä seuraavassa perheillassanne etsimään näitä periaatteita elävien profeettojemme, näkijöidemme

ja ilmoituksensaajiemme sanoista ja opetuksista tässä yleiskonferenssissa.

”Yhdeksänneksi: *Profeetta voi saada ilmoitusta mistä tahansa asiasta – niin ajallisesta kuin hengellisestiäkin.* – –

Kymmenenneksi: *Profeetta voi ottaa kantaa yhteiskunnallisiin asioihin.* – –

Yhdenneksitoista: *Kaksi ryhmää, joiden on vaikeinta seurata profeettaa, ovat ylpeät oppineet ja ylpeät rikkaat.* – –

Kahdenneksitoista: *Profeetta ei välttämättä ole suosittu maailmassa eikä maailmallisten ihmisten keskuudessa.* – –

Kolmanneksitoista: *Profeetta ja hänen neuvonantajansa muodostavat ensimmäisen presidenttikunnan – kirkon korkeimman koorumin.* – –

Neljänneksitoista: *Seuratkaa profeettaa ja presidenttikuntaa – elävää profeettaa ja ensimmäistä presidenttikuntaa – niin teitä siunataan; hylätäkää heidät, niin joudutte kärsimään.”* (Ks. ”Profeetan seuraaminen – 14 perusasiaa”, s. 5–7.)

Meillä on etuoikeus saada elävien profeettojemme, näkijöidemme ja ilmoituksensaajiemme sanoja tässä ihanassa yleiskonferenssissa. He ilmoittavat Herran tahdon meitä, Hänen kansaansa varten. He välittävät Jumalan sanan ja Hänen neuvonsa meille. Kiinnittäkää huomiota heidän ohjeisiinsa ja ehdotuksiinsa ja noudattakaa niitä, ja todistan teille, että teidän elämänne tulee olemaan täysin siunattua.

Jeesus on Kristus, meidän Vapautajamme ja Lunastajamme. Thomas S. Monson on elävä Jumalan profeetta, ja ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat profeettoja, näkijöitä ja ilmoituksensaajia. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

David M. McConkie

ensimmäinen neuvonantaja pyhäkoulun ylimmässä johtokunnassa

Evankeliumin oppiminen ja opettaminen

Eniten merkitystä on sillä asenteella tai hengellä, jolla opettaja opettaa.

Pyhäkoulun ylimmän johtokunnan jäsenenä minusta tuntuu, että minun pitäisi aloittaa puheeni tänä aamuna sanomalla: ”Hyvää huomenta, oppilaat.”

Sanomani tänään on kaikille teille, jotka on kutsuttu opettamaan, palvelitpea missä järjestössä tahansa ja olittepa tuore käännyttäminen kirkossa tai opettaja, jolla on vuosien kokemus.

En aio puhua niinkään siitä, miten opetetaan, vaan pikemminkin siitä, miten opitaan. Se, mitä opettaja sanoo, voi erota merkittävällä tavalla siitä, mitä luokassa olevat kuulevat tai oppivat.

Ajatelkaapa hetki opettajaa, jolla on ollut todella suuri vaikutus elämäänne.

Mitä sellaista hänessä oli, mikä sai teidät muistamaan sen, mitä opetettiin, haluamaan totuuden löytämistä oma-kohtaisesti, käyttämään tahdonvapautanne ja toimimaan eikä vain olemaan toiminnan kohteena – toisin sanoen oppimaan? Mitä sellaista tässä opettajassa oli, mikä erotti hänet muista?

Eräs menestyvä opettaja ja kirjailija on sanonut: ”Oppimisessa eniten merkitystä on asenteella. Opettajan asenteella.”¹

Huomatkaa, että oppimisessa eniten merkitystä ei ole sillä, kuinka monta vuotta opettaja on ollut kirkon jäsen tai kuinka paljon opettamiskokemusta hänellä on, tai edes sillä, mikä on opettajan tietämys evankeliumista

